

Θα δεχόταν ο Χριστός τόση λάμψη στις Εκκλησίες;

(Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς, Επισκ. Αχρίδος)

Στο προηγούμενο γράμμα μου απαντάτε πάλι με ερώτηση: «Θα ανεχόταν ο Χριστός τόση λάμψη στην Εκκλησία;». Οπωσδήποτε. Το ανεχόταν και τότε, θα το ανεχόταν και τώρα. Τότε υπήρχε στα Ιεροσόλυμα ο ναός του Σολομώντα, ένα από τα σπάνια θαύματα της αρχιτεκτονικής και πολυτέλειας στον κόσμο.

Τούτος ο ναός είχε περισσότερο χρυσό και πολύτιμες πέτρες εσωτερικά απ' ό,τι έχουν σήμερα όλοι οι χριστιανικοί ναοί στα Βαλκάνια. «Και όλον τον οίκον περιέσχε χρυσίω έως συντέλειας παντός του οίκου» (Γ' Βασ. 6,22). **Σ' αυτό το ναό έμπαινε ο Χριστός πολλές φορές, όμως ποτέ δεν εξέφρασε τη δική σας σκέψη, ότι θα έπρεπε όλα αυτά να μεταμορφωθούν σε ψωμί και να φαγωθούν.**

Αυτός προέβλεψε την κατάρρευση αυτού του ναού και ο ναός καταστράφηκε, **αλλά όχι εξαιτίας του χρυσού στον ναό, αλλά εξαιτίας της λάσπης στις ανθρώπινες ψυχές.** Εμένα με ευχαριστεί που δείχνετε ελεήμων προς τους φτωχούς, αλλά ακόμα περισσότερο θα με ευχαριστούσε **εάν δείχνατε ελεήμων με τη δική σας περιουσία και όχι των άλλων.**

Δεν θα ήθελα να σας δω όμως στην ίδια πλευρά με τον Ιούδα. Θα θυμάστε πώς ο Ιούδας θέλησε κάποτε **να φανεί πιο ελεήμων από τον Χριστό...** Διαβάστε το δωδέκατο κεφάλαιο του κατά Ιωάννην Ευαγγελίου. Κάποια γυναίκα πήρε ένα μπουκαλάκι με πολύτιμο μύρο νάρδου και άλειψε τα πόδια του Ιησού. Ο Ιούδας, ο οποίος αργότερα πρόδωσε τον δάσκαλο του για τα λεφτά, θύμωσε και φώναξε: «Διατί τούτο το μύρον ουκ επράθη τριακοσίων δηναρίων και εδόθη πτωχούς;» (Ιωάν. 12,5). Σ' αυτό του απάντησε ο στοργικός Κύριος, που ήταν καθ' οδόν να δώσει και τη ζωή Του για τούς φτωχούς: «Τους πτωχούς γάρ πάντοτε έχετε μεθ' εαυτών, εμέ δε ου πάντοτε έχετε» (Ιωάν. 12,8).

Ακούστε, λοιπόν, τι θα σας πω: εάν όλοι εμείς είχαμε πάντα τον Χριστό μαζί μας, δεν θα υπήρχαν φτωχοί ανάμεσα μας. **Εκείνοι οι οποίοι έχουν τον Χριστό μαζί τους, εκείνοι προσέφεραν στην Εκκλησία όλα αυτά που εσείς ονομάζετε «λάμψη».** Εκείνοι οι ίδιοι δίνουν τα μέγιστα στους φτωχούς. Η αγάπη προς τον ζωντανό Χριστό τους σπρώχνει και στις δύο θυσίες: στη θυσία προς την Εκκλησία τους και στη θυσία προς τα φτωχά αδέρφια τους. **Ενώ εκείνοι που δεν έχουν τον Χριστό μαζί τους, δεν έχουν ούτε τούς φτωχούς μαζί τους.** Εκείνοι θα ήθελαν να πάρουν από την Εκκλησία και να δώσουν στους φτωχούς, για να μη δίνουν τα δικά τους και για να μην τούς ενοχλούν οι φτωχοί. Αυτός είναι ο βαθύτερος πειρασμός, πού κάνει αυθάδη περίπατο ανάμεσα μας με το προσωπίο της ευεργεσίας.

(Πηγή ηλ. κειμένου: "Ι.Μ. Παντοκράτορας Μελισσοχωρίου")

